

Sdělení č.555 (Uvěznění funkcionářů Jazzové sekce)

Dne 2.září 1986 provedla Státní bezpečnost domovní prohlídky v bytech sedmi funkcionářů Jazzové sekce pražské pobočky Svazu hudebníků, prohlídka jejich pracovišť a prohlídka mžistnosti sekce. V průběhu této rozsáhlé policejní akce byli členové výboru Jazzové sekce Karel Srp, Josef Skalník, Tomáš Křivánek, Vladimír Kouřil a Cestmír Hunát a dále pak pokladník sekce Milos Drda a jeho synovec Vlastimil Drda obviněni z trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 odst.1, 2 písm.a trestního zákona. Po dvou dnech předběžného zadržení uvalil prokurátor městské prokuratury v Praze na všechn sedm vazbu.

Ve věci domovních prohlídek byli činní příslušníci SNB vyšetřovatel VB kpt.Viktor Špirk, mjr.Kopecký, kpt.Obdržálek, por.Cervený a další, povolení k prohlídkám dal prokurátor městské prokuratury JUDr.Monsdorf. V prostorách JS bylo zabaveno cca osm set knih a několik set časopisů, v zapečetěném přízemí domu zůstal další majetek Jazzové sekce. V čítárně JS byla zabavena i výstava kresek skupiny Paprsky ing.Garina. Při domovních prohlídkách v bytech členů výboru sekce byly zabavovány materiály JS. Ve všechn těchto případech byly zabaveny i všechny materiály, které by obvinění mohli použít pro svou obranu. Větší množství písemností JS bylo zabaveno při domovních prohlídkách v minulosti, a to právě před rokem, 2.září 1985, a také letos v polovině srpna u Věry Jirousové.

Jak známo (viz naše sdělení č.467 a 508), orgány státní moci vedou už několik let proti Jazzové sekci Svazu hudebníků, která sdružuje sedm tisíc mladých lidí, soustředěný útok, jehož cílem je dosáhnout ukončení jakékoli činnosti sekce a jejího zrušení.

Proto ministerstvo vnitra ve dnech 19.7.1984, 22.10.1984 a 21.1.1985 vydalo rozhodnutí, směrující k rozpuštění Jazzové sekce a celého Svazu hudebníků (čímž byla postižena i další organizace mladých lidí, Sekce mladé hudby), a to na základě zákona č.126/68 Sb., který byl přijat jako přechodné opatření k potlačení tzv.krizových jevů po násilném zastavení demokratizacního vývoje v roce 1968 a jen pro pokleslost právní kultury nebyl v následujících letech zrušen. Svaz hudebníků se od 9.4.1986 domáhá žalobou na čs.stát, zastoupený ministerstvem vnitra ČSR, aby městský soud v Praze tato rozhodnutí zrušil. Zamítnutí žaloby nepovažuje Jazzová sekce za pravomocné.

Orgány státní moci se však s administrativním šikanováním nespokojily. Protože JS nejen pokračovala ve své činnosti, kterou z oblasti pořádání hudebních vystoupení přesunula spíše k produkci knižních publikací, pořádání výstav apod., ale protože dál rostl zájem mladých lidí o činnost v sekci i zájem veřejnosti v Československu i v zahraničí o nerovný zápas, který vede s čs.státem, bylo dne 26.7.1985 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 trestního zákona, a to nejprve ve věci; později, od 6.12.1985, byl z tohoto trestního činu obviněn předseda výboru Karel Srp a byl stíhán na svobodě. Kromě tohoto trestního stíhání a několika domovních prohlídek byli funkcionáři JS pokutováni národním výborem jednak za pokračování v činnosti, jednak za zřízení pomníčku ke 40.výročí založení OSN. Útoky proti JS se objevily i v tisku, konkrétně v Mladém světe, jehož redakci JS žalovala ve snaze dosáhnout tiskové opravy. Tento soudní spor není dosud ukončen.

Jazzová sekce se vždy ucházela o zájem veřejnosti a o solidaritu. Proto také Karel Srp a Cestmír Hunát odjeli v listopadu 1985 do Budapešti, kde se setkali s několika delegáty kulturního fora, pořádaného v rámci procesu KBSE, a se západními novináři. Pro Jazzovou sekci a její zápas o legální existenci je rovněž důležitý fakt, že je řádným členem Mezinárodní jazzové federace při hudební radě UNESCO a koncem roku 1984 jí bylo potvrzeno členství, zatím do roku 1987. Jedním z mnoha argumentů, podporujících názor, že působení JS není protiprávní, je i to, že jako člen IJF je schopna samostatné právní existence. JS má styky i s britským mírovým hnutím CND a END.

Původní obvinění pro hospodářský trestný čin s poměrně nízkou trestní sazbou (do dvou let odňtí svobody) bylo neudržitelné, nebot Karel Srp nebyl a není "odpočívající hospodářský pracovník", což ke spáchání tohoto trestného činu zákon vyžaduje, nýbrž je volený a bezplatně činný funkcionář. Proto bylo nyní u Karla Srpa rozšířeno (aniž původní obvinění bylo zrušeno) o trestný čin nedovoleného podnikání, pro nějž je stíháno všech sedm obviněných. Měli se ho dopustit "společně tím, že od ledna 1985 do současné doby bez povolení vydávají a distribuuji větší množství publikací za účelem dosažení zisku a k usnadnění této činnosti zaměstnávají další osoby".

Pokud jde o zaměstnávání dalších osob, měl být seznam těchto osob nalezen ve stele v zaměstnání u Čestmíra Hunáta, přičemž již v prvních hodinách existence této údajného důkazu vznikly pochybnosti o jeho pravosti.

Podávám přehled jednotlivých uvězněných:

Karel Srp, nar. 18.1.1938, bytem Vostrovská 42, Praha 6, ženatý, manželka

Marie Srbová, mají dospělého syna Karla; Karel Srp st. pracuje jako pomocný dělník v JRD Kamenica nad Cirochou.

Josef Skalník, nar. 23.3.1948, bytem U letenského sadu 10, Praha 7, ženatý, manželka Jana Skalníková, mají tři děti, osmiletého Marka, devítiletou Lenku a jedenáctiletého Honzu. J. Skalník pracuje jako výtvarník Činoherního klubu. Je ve špatném zdravotním stavu, trpí chronickým nemocněním očí a delních končetin.

Vladimír Keuril, nar. 10.11.1944, bytem ulice V.P. Čkaleva 5, Praha 6, ženatý, manželka Jarmila Keurilová, mají dvě děti, syny ve věku devíti a třinácti let. V. Keuril pracuje jako projektant v Metreprojektu.

Tomáš Křivánek, nar. 4.1.1955, bytem Dejvická 31, Praha 6, ženatý, manželka Restislava Křivánková na prodloužené [neplacené] matečské dovolené, mají dvě děti, třiapůlletého Tomáše a půlroku starého Lukáše. T. Křivánek je zaměstnán na Obvodní správě telekomunikací Praha sever jako spojový mechanik. Má nemocná nemocná játra.

Ing. Čestmír Hunát, nar. 31.10.1950, bytem Nad Šárkou 104, Praha 6, ženatý, manželka Dana Hunátová, mají dvě děti, devítiletou Blanku a dvanáctiletého Marka. Zaměstnán jako referent investic Správy ubytovacích zařízení Obchedu Praha. Č. Hunát trpí nevylečitelnou, životně nebezpečnou srdeční chorobou; je pod stálou kontrolou IKEM.

Mileš Drda, nar. 8.2.1915, bytem K Ryšánce 17, Praha 4, ženatý, manželka Marie Drdová; duchodce; je pokladníkem JS. Trpí cukrovkou.

Vlastimil Drda, nar. 30.4.1962, bytem ke Krčské stráni 611, Praha 4 (je majitelem domku, jehož část pronajímá Jazzové sekci), ženatý, manželka Jana Drdová, bezdětný, byl zadržen po návratu ze svatební cesty. Pracuje v JRD Kamenica nad Cirochou.

S trestním věcí proti těmto sedmi uvězněným funkcionářům JS souvisí i věc proti Vlastimilu Markevi, nar. 23.8.1946, o níž pojednává jedno z následujících sdělení VONS.

O dalším vývoji v trestní věci proti funkcionářům Jazzové sekce budeme nadále informovat. Pro tuto chvíli se omezujeme na vyjádření, že postup státních orgánů proti této organizaci je ve flagrantním rozporu s čl. 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a s čl. 15 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, jakéž i s dalšími ustanoveními těchto paktů. Je ale také v rozporu s čs. ústavou a zákony. Nově vznesené obvinění je po právní stránce stejně absurdní jako dosavadní: tato ustanovení je použitelné jen v případech, kdy jde o seukremé podnikání, zatímco JS nebyla v žádném případě soukremou společností. Nikdo z uvězněných nevykonával kulturní činnost, za niž je stíhán, jako činnost soukremou; naopak se všichni domáhali, aby předchozí rozhodnutí o rezpuštění JS byla zrušena a v řízení, které nepovazovali za pravomocně ukončené, uváděli přesvědčivé argumenty o protiprávnosti těchto rozhodnutí.

Případ JS je velmi vážný. Jde o jeden z největších zásahů proti nezávislým aktivitám za posledních patnáct let. Celá akce Státní bezpečnosti, která se podle zvyklostí nemůže odbyvat bez souhlasu nejvyšších státních a stranických činitelů, buhužel nenasvědčuje tomu, že by v Československu bylo možno v dohledné době očekávat jakékoli zmírnění neutěšených společenských poměrů a větší uplatňování lidských práv.